TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2026 m. vasario 5 d.*

„Apeliacinis skundas – Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (ES) Nr. 1049/2001 – 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa – Sprendimų priėmimo proceso apsauga – Atsisakymas atskleisti dokumentus, susijusius su valstybių narių balsais, išreikštais dėl Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 III priedo keitimo – Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 – Komitologija – Sprendimas 1999/468/EB – Reguliavimo procedūra su tikrinimu – Priešpriešinis apeliacinis skundas“

Byla C-540/23 P

dėl 2023 m. rugpjūčio 23 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama Ș. Ciubotaru, C. Ehrbar ir A. Spina, vėliau C. Ehrbar ir A. Spina,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Covington & Burling LLP, įsteigtai Saint-Josse-ten-Noode (Belgija),

Bart Van Vooren, gyvenančiam Meise (Belgija),

atstovaujamiems *advocaat* P. Diaz Gavier,

ieškovams pirmojoje instancijoje,

palaikomiems

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos M. K. Bulterman, H. S. Gijzen ir C. S. Schillemans,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún, teisėjai J. Passer, E. Regan, D. Gratsias (pranešėjas) ir B. Smulders,

* Proceso kalba: anglų.

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2025 m. birželio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2023 m. birželio 14 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Covington & Burling ir Van Vooren / Komisija* (T-201/21, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2023:333), panaikinantį 2021 m. balandžio 7 d. Komisijos sprendimą C(2021) 2541 (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo ji atsisakė, vadovaudamasi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su atskirų valstybių narių balsais, išreikštais per komitologijos procedūrą, vykdytą siekiant pakeisti 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis (OL L 404, 2006, p. 26) III priedą, kiek tas pakeitimas susijęs su augalų, kuriuose yra hidroksiantraceno darinių, rūšimis.

2 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu *Covington & Burling LLP* ir Bart Van Vooren (toliau – ieškovai pirmojoje instancijoje) prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek Bendrasis Teismas pripažino, kad nagrinėjamu atveju taikoma Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1049/2001

3 Reglamento Nr. 1049/2001 2 ir 4 konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„(2) Atvirumas [skaidrumas] leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnį valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnį atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas [skaidrumas] padeda stiprinti demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta [ESS] 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

<…>

„(4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesnę bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal [EB] 255 straipsnio 2 dalį.“

4 Šio reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti [EB] 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, [Europos Sąjungos] Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų galimybė;

<…>“

5 To reglamento 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

<…>

b) individo privatum[o] ir neliečiamum[o], ypač pagal asmens duomenų apsaugą reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus.

<…>

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.“

Reglamentas (ES) Nr. 178/2002

6 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 15 sk., 6 t., p. 463), iš dalies pakeisto 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 652/2014 (OL L 189, 2014, p. 1), 58 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas <…>. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta [2011 m. vasario 16 d.] Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 [kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011, p. 13)] <…>“

Reglamentas Nr. 1925/2006

7 Reglamento (EB) Nr. 1925/2006, iš dalies pakeisto 2019 m. balandžio 24 d. Komisijos reglamentu (ES) 2019/650 (OL L 110, 2019, p. 21), 8 straipsnio „Medžiagos, kurių naudojimą draudžia, riboja arba prižiūri Bendrija“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Laikomasi šiame straipsnyje numatytos procedūros, kai kita negu vitaminai ar mineralai medžiaga arba ingredientas, kurio sudėtyje yra kitų nei vitaminai ar mineralai medžiagų, yra dedami į maisto produktus arba naudojami jų gamybai tokiu būdu, kad suvartojamas šios medžiagos kiekis gerokai viršytų pagrįstai numatytus subalansuotos ir įvairios mitybos atveju suvartojamus kiekius ir (arba) kitaip keltų potencialų pavojų vartotojams.

2. Jei būtina, Komisija savo iniciatyva arba remdamasi valstybių narių pateikta informacija, kiekvieną kartą, atsižvelgdama į [Europos maisto saugos tarnybos (EFSA)] turimos informacijos vertinimą, pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu gali priimti sprendimą dėl medžiagos ar ingrediento įtraukimo į III priedą. <…>

<…>“

8 Šio reglamento 14 straipsnio „Komiteto procedūra“ 1–3 dalyse numatyta:

„1. Komisijai padeda pagal [Reglamento Nr. 178/2002] 58 straipsnio 1 dalį įsteigtas Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

<…>

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos [1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124)] 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“

Reglamentas Nr. 182/2011

9 Reglamento Nr. 182/2011 6, 10 ir 19–21 konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„(6) Tuose pagrindiniuose teisės aktuose, kuriais reikalaujama, kad valstybės narės kontroliuotų, kaip Komisija priima įgyvendinimo aktus, tikslinga numatyti, kad tokios kontrolės tikslais būtų įsteigti valstybių narių atstovų komitetai, kuriems pirmininkautų Komisija.

<…>

„(10) Reikėtų nustatyti kriterijus, kuriais būtų apibrėžta procedūra, taikoma Komisijos įgyvendinimo aktams priimti. Siekiant didesnio nuoseklumo, procedūriniai reikalavimai turėtų būti proporcingi priimamų įgyvendinimo aktų pobūdžiui ir poveikiui.

<…>

„(19) Informacijos apie komitetų darbą viešumas turėtų būti užtikrintas vadovaujantis [Reglamentu Nr. 1049/2001].

„(20) Komisija turėtų tvarkyti registrą, kuriame būtų kaupiama informacija apie komitetų procedūras. Todėl Komisijai taikomos taisyklės dėl konfidencialių dokumentų apsaugos turėtų būti atitinkamai taikomos ir naudojantis registru.

„(21) [Sprendimas 1999/468] turėtų būti panaikintas. Siekiant užtikrinti perėjimą nuo [Sprendime 1999/468] nustatytos tvarkos prie šiame reglamente nustatytos tvarkos, bet kuri esamų teisės aktų nuoroda į tame sprendime numatytas procedūras, išskyrus jo 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, turėtų būti suprantama kaip nuoroda į atitinkamas šiame reglamente numatytas procedūras. [Sprendimo 1999/468] 5a straipsnio poveikis turėtų būti laikinai išsaugotas esančiuose pagrindiniuose teisės aktuose, kuriuose pateikiama nuoroda į tą straipsnį.“

10 Šio reglamento 2 straipsnio „Procedūrų pasirinkimas“ 2 dalyje nustatyta:

„Nagrinėjimo procedūra visų pirma taikoma priimant:

a) bendrojo pobūdžio įgyvendinimo aktus;

<…>“

11 Šio reglamento 3 straipsnyje „Bendrosios nuostatos“ nuodyta:

„1. Šiame straipsnyje išdėstytos bendrosios nuostatos taikomos visoms 4–8 straipsniuose nurodytoms procedūroms.

2. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas. Komitetui pirmininkauja Komisijos atstovas. <…>

3. Pirmininkas pateikia komitetui įgyvendinimo akto, kurį turi priimti Komisija, projektą.

<…>

4. Prieš komitetui pateikiant nuomonę, bet kuris komiteto narys gali pasiūlyti pakeitimų, o pirmininkas gali teikti iš dalies pakeistas įgyvendinimo akto projekto versijas.

Pirmininkas turi stengtis rasti sprendimus, kuriems būtų kiek įmanoma visuotinai pritarta komitete. <…>

5. Tinkamai pagrįstais atvejais pirmininkui komiteto nuomonė gali būti pateikta laikantis rašytinės procedūros. Pirmininkas siunčia komiteto nariams įgyvendinimo akto projektą ir nustato terminą nuomonei pateikti, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Laikoma, kad bet kuris komiteto narys, kuris iki nustatyto termino pabaigos nepareiškė prieštaravimų dėl įgyvendinimo akto projekto arba kuris aiškiai neišreiškė susilaikymo balsuojant dėl to akto projekto, numanomai pritarė įgyvendinimo akto projektui.

<…>

6. Komiteto nuomonė įrašoma į protokolą. <…>

<…>“

12 To paties reglamento 4 straipsnyje „Patariamoji procedūra“ nustatyta:

„1. Kai taikoma patariamoji procedūra, komitetas pateikia nuomonę, ir, prireikus, balsuoja. <…>

2. Komisija priima sprendimą dėl priimamo įgyvendinimo akto projekto, kiek įmanoma atsižvelgdama į išvadas, padarytas per komiteto diskusijas, ir pateiktą nuomonę.“

13 To reglamento 9 straipsnyje „Darbo tvarkos taisyklės“ nustatyta:

„1. Kiekvienas komitetas, remdamasis standartinėmis taisyklėmis, kurias turi parengti Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, savo pirmininko pasiūlymu paprasta jį sudarančių narių balsų dauguma priima savo darbo tvarkos taisykles. Tokias standartines taisykles Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tiek, kiek būtina, esami komitetai savo darbo tvarkos taisykles suderina su standartinėmis taisyklėmis.

2. Komitetams taikomi dokumentų viešumo principai ir sąlygos bei duomenų apsaugos taisyklės, kurios taikomos Komisijai.“

14 Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnyje „Informacija apie komitetų darbą “ numatyta:

„1. Komisija tvarko komitetų procedūrų registrą, kuriame pateikiama ši informacija:

a) komitetų sąrašas;

b) komitetų posėdžių darbotvarkės;

c) protokolai ir institucijų bei organizacijų, kurioms priklauso joms atstovauti valstybių narių paskirti asmenys, sąrašai;

d) įgyvendinimo aktų, dėl kurių komitetų prašoma pateikti nuomonę, projektai;

e) balsavimo rezultatai;

f) galutiniai įgyvendinimo aktų projektai atsižvelgus į komitetų pateiktą nuomonę;

g) informacija apie tai, kad Komisija priėmė galutinį įgyvendinimo aktų projektą; ir

h) statistiniai duomenys apie komitetų darbą.

2. Komisija taip pat skelbia metinę komitetų darbo ataskaitą.

3. Europos Parlamentas ir Taryba gali naudotis 1 dalyje nurodyta informacija vadovaudamiesi taikomomis taisyklėmis.

4. 1 dalies b, d ir f punktuose nurodytus dokumentus Komisija pateikia susipažinti Europos Parlamentui ir Tarybai tuo pačiu metu, kai jie išsiunčiami komiteto nariams, bei informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie tai, kad su tais dokumentais galima susipažinti.

5. Visų 1 dalies a–g punktuose nurodytų dokumentų nuorodos ir 1 dalies h punkte nurodyta informacija viešai skelbiama registre.“

15 Šio reglamento 11 straipsnyje „Europos Parlamento ir Tarybos teisė tikrinti“ numatyta, kad, jei pagrindinis teisės aktas priimamas pagal įprastą teisėkūros procedūrą, Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu pranešti Komisijai manantys, kad įgyvendinimo akto projektas viršija pagal pagrindinį teisės aktą suteiktus įgyvendinimo įgaliojimus; tokiu atveju Komisija, atsižvelgdama į pareikštas nuomones, peržiūri įgyvendinimo akto projektą.

16 To reglamento 12 straipsnyje numatyta:

„[Sprendimas 1999/468] panaikinamas.

[Sprendimo 1999/468] 5a straipsnio poveikis išlieka galiojančiuose pagrindiniuose teisės aktuose, kuriuose pateikiama nuoroda į tą straipsnį.“

17 Šio reglamento 13 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio nuostatos. Esamų pagrindinių teisės aktų pritaikymas“ numatyta:

„1. Jei pagrindiniuose teisės aktuose, priimtuose iki šio reglamento įsigaliojimo, numatyta, kad Komisija naudojasi įgyvendinimo įgaliojimais pagal [Sprendimą 1999/468], taikomos šios taisyklės:

a) jei pagrindiniame teisės akte daroma nuoroda į [Sprendimo 1999/468] 3 straipsnį, taikoma šio reglamento 4 straipsnyje nurodyta patariamoji procedūra;

<…>

e) jei pagrindiniame teisės akte daroma nuoroda į [Sprendimo 1999/468] 7 ir 8 straipsnius, taikomi šio reglamento 10 ir 11 straipsniai.

2. Šio reglamento 3 ir 9 straipsniai 1 dalyje nurodytais tikslais taikomi visiems esamiems komitetams.

<…>“

Sprendimas 1999/468

18 Sprendimo 1999/468, iš dalies pakeisto 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006, p. 11), 7a konstatuojamojoje dalyje buvo numatyta:

„Reguliavimo procedūrą su tikrinimu būtina taikyti bendro pobūdžio priemonėms, skirtoms iš dalies pakeisti neesmines pagrindinio dokumento, priimto laikantis [EB] 251 straipsnyje nurodytos tvarkos, nuostatas, *inter alia* išbraukiant kai kurias tokias nuostatas arba įrašant naujas neesmines nuostatas. Ši procedūra turi sudaryti sąlygas dviem teisės aktų leidimo institucijoms patikrinti tokias priemones prieš jas patvirtinant. Tokio teisės akto esmines nuostatas iš dalies keisti gali tik teisės aktų leidėjas remdamasis Sutartimi.“

19 Šio sprendimo 5a straipsnio „Reguliavimo procedūra su tikrinimu“ 1–4 dalyse buvo numatyta:

„1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Reguliavimo procedūros su tikrinimu komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per laikotarpį, kurį gali nustatyti pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė priimama [EB] 205 straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimus remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų balsai komitete skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. Jei Komisijos numatytos priemonės atitinka komiteto nuomonę, taikoma tokia procedūra:

a) Komisija nedelsdama pateikia priemonių projektą Tarybai ir Europos Parlamentui tikrinti;

b) Europos Parlamentas savo narių balsų dauguma arba Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali papriešta rauti projekto priėmimui Komisijoje remdamiesi tuo, kad Komisijos pateiktas priemonių projektas viršija pagrindiniame dokumente numatytus įgyvendinimo įgaliojimus arba kad projektas yra nesuderinamas su pagrindinio dokumento tikslu ar turiniu, arba jame nesilaikoma subsidiarumo ar proporcingumo principų;

c) jei per tris mėnesius nuo projekto gavimo Europos Parlamentas ar Taryba papriešta rauja priemonių projektui, Komisija jo nepriima. Tokiu atveju Komisija komitetui gali pateikti iš dalies pakeistą priemonių projektą arba pateikti pasiūlymą dėl teisės akto priėmimo remdamasi Sutartimi;

d) jei praėjus šiam laikotarpiui Europos Parlamentas ir Taryba nepapriešta rauja priemonių projektui, Komisija jį priima.

4. Jei Komisijos numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba jei nuomonė nepateikiama, taikoma tokia procedūra:

a) Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi, ir tuo pačiu metu perduoda jį Europos Parlamentui;

b) Taryba kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą dėl šio pasiūlymo per du mėnesius nuo jo gavimo dienos;

c) jei per šį laikotarpį Taryba kvalifikuota balsų dauguma papriešta rauja siūlomoms priemonėms, jos nepatvirtinamos. <…>

d) jei Taryba numato patvirtinti siūlomas priemones, ji nedelsdama pateikia jas Europos Parlamentui. Jei per minėtą dviejų mėnesių laikotarpį Taryba nepriima sprendimo, Komisija nedelsdama pateikia priemones Europos Parlamentui;

e) per keturis mėnesius nuo pasiūlymo perdavimo pagal a punktą Europos Parlamentas savo narių balsų dauguma gali papriešta rauti atitinkamų priemonių patvirtinimui <…>

f) jei per šį laikotarpį Europos Parlamentas papriešta rauja siūlomoms priemonėms, jos nepatvirtinamos. <…>

g) jei praėjus šiam laikotarpiui Europos Parlamentas nepapriešta rauja siūlomoms priemonėms, jas pagal aplinkybes patvirtina Taryba arba Komisija.“

Standartinės darbo tvarkos taisyklės

20 Standartinių komitetų darbo tvarkos taisyklių (OL C 206, 2011, p. 11) 10 straipsnio „Posėdžių protokolai ir suvestinė ataskaita“ 2 dalyje numatyta:

„[Reglamento Nr. 182/2011] 10 straipsnio tikslais pirmininkas atsakingas už suvestinės ataskaitos, kurioje trumpai išdėstomas kiekvienas darbotvarkės klausimas ir balsavimo dėl komitetui pateikto įgyvendinimo akto projekto rezultatai, sudarymą. Suvestinėje ataskaitoje neminimos per komiteto diskusijas išreikštos atskiros narių pozicijos.“

21 Šių standartinių darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnyje „Susipažinimas su dokumentais ir konfidencialumas“ nustatyta:

„1. Prašymai susipažinti su komiteto dokumentais nagrinėjami pagal [Reglamentą Nr. 1049/2001]. Sprendimą dėl prašymų susipažinti su tais dokumentais priima Komisija pagal savo darbo tvarkos taisykles, kurios iš dalies pakeistos [2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimu 2001/937/EB, EAPB, Euratomas (OL L 345, 2001, p. 94; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 1 sk., 3 t., p. 408)]. <…>

2. Komiteto diskusijos yra konfidencialios.

3. Komiteto nariams, ekspertams ir trečiųjų šalių atstovams pateikti dokumentai yra konfidencialūs, nebent pagal 1 dalį suteikta galimybė susipažinti su tais dokumentais arba Komisija tuos dokumentus paviešino kitu būdu.

4. Komiteto nariai, taip pat ekspertai ir trečiųjų šalių atstovai privalo laikytis šiame straipsnyje nustatytų konfidencialumo įpareigojimų. Pirmininkas užtikrina, kad ekspertai ir trečiųjų šalių atstovai būtų informuoti apie jiems taikomus konfidencialumo reikalavimus.“

Ginčo aplinkybės

22 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 2–7 punktuose:

„2. 2020 m. gruodžio 4 d. [ieškovai pirmojoje instancijoje] per Komisijos portalą pateikė prašymą leisti susipažinti su dokumentais, kuriuose pateikta informacija apie tai, kaip balsavo 22 valstybės narės Nuolatiniame augalų, gyvūnų, maisto produktų ir pašarų komitete (Skyrius „Bendrieji maisto teisės aktai“) [*Standing Committee on Plants, Animals, Food and Feeds*, toliau – *Scopaff*]. Šiuo balsavimu buvo pritarta reglamento, iš dalies keičiančio Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 III priedą, projektui ir tai lėmė, kad buvo priimtas 2021 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas (ES) 2021/468, kuriuo dėl augalų, kuriuose yra hidroksiantraceno darinių, rūšių iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1925/2006 III priedas (OL L 96, 2021, p. 6, <…>).

3. 2021 m. sausio 11 d. Komisijos Sveikatos ir maisto saugumo generalinis direktoratas pateikė atsakymą „Mr Bart Van Vooren Covington & Burling LLP“ dėl 2020 m. gruodžio 4 d. prašymo leisti susipažinti su dokumentais.

4. Tame laiške Komisija nurodė, kad prašymas buvo susijęs su 21 dokumentu <…>. Atsisakymas leisti susipažinti su šiais dokumentais buvo grindžiamas su sprendimų priėmimo proceso apsauga susijusia išimtimi, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.

5. Gavęs neigiamą atsakymą, 2021 m. sausio 29 d. elektroniniu laišku B. Van Vooren pateikė pakartotinį prašymą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį.

6. 2021 m. vasario 15 d. elektroniniu laišku, skirtu B. Van Vooren, Komisija informavo [ieškovus pirmojoje instancijoje], kad pakartotiniam prašymui išnagrinėti nustatytas terminas buvo pratęstas 15 darbo dienų, t. y. iki 2021 m. kovo 12 d.

7. 2021 m. kovo 10 d. Komisija atsiuntė [ieškovams pirmojoje instancijoje] naują laišką, kuriame ji nurodė, kad per pratęstą terminą negalės priimti sprendimo dėl pakartotinio prašymo.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

23 Kadangi negavo aiškaus atsakymo į 2021 m. sausio 29 d. pakartotinį prašymą (nurodytą skundžiamo sprendimo 5 punkte), ieškovai pirmojoje instancijoje pareiškė ieškinį, prašydami panaikinti implicitinį Komisijos sprendimą atmesti šį prašymą; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2021 m. balandžio 6 d. Vis dėlto 2021 m. balandžio 7 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą ir apie jį pranešė B. Van Vooren; jame patvirtino atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi, susijusia su sprendimų priėmimo proceso apsauga. Tame sprendime ji rėmėsi ir šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta išimtimi, susijusia su individo privataus gyvenimo ir neliečiamumo apsauga, kad pateisintų atsisakymą leisti susipažinti su prašomuose dokumentuose esančiais asmens duomenimis.

24 Atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2021 m. balandžio 12 d.) ieškovai pirmojoje instancijoje, remdamiesi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsniu, patikslino savo ieškinį ir prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.

25 Grįsdami savo ieškinį šie ieškovai nurodė penkis pagrindus: pirma, tai, kad visų pirma pažeista Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, antra, iš esmės tai, kad nebuvo įrodyta, jog, atskleidus prašomus dokumentus, būtų pakenkta sprendimų priėmimo procesui, taip pat neįrodyta, kiek tai būtų rimta, trečia, tai, kad Komisija klaidingai rėmėsi Reglamentu Nr. 182/2011, siekdama pateisinti atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais, ketvirta, tai, kad Komisija klaidingai rėmėsi standartinėmis darbo tvarkos taisyklėmis, kad pateisintų atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais, ir, penkta, tai, kad pažeistas skaidrumo principas ir sukelta grėsmė įgyvendinimo aktų, priimtų pagal Reglamente Nr. 182/2011 nustatytą procedūrą, demokratiniam teisėtumui.

26 Konkrečiau kalbant, pirmajame pagrinde ieškovai pirmojoje instancijoje teigė, kad, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos formuluotę, ši nuostata netaikytina jų prašymui leisti susipažinti su dokumentais. Pirma, jų prašymas buvo susijęs su

22 valstybių narių balsais, išreikštais pritariant Komisijos reglamento, kuriuo dėl augalų, kuriuose yra hidroksiantraceno darinių, rūšių iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1925/2006 III priedas, projektui. Šie balsai buvo ne „svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalis“, bet jų rezultatas. Toks balsavimas buvo „nesusijęs“ su „vidaus“ sprendimų priėmimo procesu, kurį vieninteliį saugo nagrinėjama išimtis. Antra, juo neišreikšta atskirų komiteto narių nuomonė, tai buvo veiksmai, kuriais valstybių narių vardu įgyvendinama suvereni valdžia.

27 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad prašomi dokumentai buvo parengti vykstant sprendimų priėmimo procesui, kuriam baigiantis priimtas Reglamentas Nr. 2021/468 ir kuris buvo vykdomas remiantis Reglamento Nr. 1925/2006 8 straipsnio 2 dalimi, laikantis šio reglamento 14 straipsnio 3 dalyje numatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu, taigi ir Sprendimo 1999/468 5a straipsnio. Iš skundžiamo sprendimo matyti, kad būtent taikydama šį straipsnį Komisija pateikė *Scopaff* reglamento projektą, kuriuo remiantis buvo priimtas Reglamentas Nr. 2021/468, o šis dėl šio projekto pateikė palankią nuomonę, vėliau tas projektas pateiktas Parlamentui ir Tarybai ir galiausiai Komisija jį priėmė.

28 Bendrasis Teismas priminė, kad *Scopaff*, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas, yra nuolatinis komitetas, kuris pagal Reglamento Nr. 1925/2006 14 straipsnio 1 dalį padeda Komisijai vykdyti jos įgyvendinimo įgaliojimus. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 40 ir 41 punktuose jis nusprendė, kad nors valstybių narių balsai yra jų suverenių teisių išraiška, vis dėlto jie buvo išreikšti šiame komitete, kad Komisija galėtų parengti pozicijos dokumentą prieš pateikdama reglamento projektą, kuriuo remiantis vėliau buvo priimtas Reglamentas Nr. 2021/468, Parlamentui ir Tarybai. Taigi, kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 42 ir 43 punktuose, šio individualaus balsavimo rezultatai turėjo įtakos Komisijos vidaus sprendimų priėmimo procesui, todėl tas balsavimas turi būti laikomas šio reglamento projekto parengiamaisiais veiksmais, į kuriuos ši institucija turėjo atsižvelgti per vidaus sprendimų priėmimo procesą, todėl turi būti laikomi „svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalimi“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

29 Taigi manydamas, kad šios nuostatos taikymo sąlygos yra įvykdytos, Bendrasis Teismas atmetė ieškovų pirmojoje instancijoje nurodytą pirmąjį pagrindą. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 44 punkte jis patikslino, kad klausimas, ar patys valstybių narių balsai yra svarstymai, ar svarstymų rezultatas, neturi reikšmės, nes šie balsai yra mažių mažiausiai paskutinis svarstymų Komisijoje etapas. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas rėmėsi 2022 m. rugsėjo 14 d. Sprendimu *Pollinis France / Komisija* (T-371/20 ir T-554/20, EU:T:2022:556), kuriame, kaip nurodyta skundžiamo sprendimo 45 punkte, patvirtinta, kad tinkamai pagrįstais atvejais Komisija gali atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su atskira valstybių narių pozicija *Scopaff* viduje.

30 Toliau Bendrasis Teismas kartu išnagrinėjo ieškovų pirmojoje instancijoje subsidiariai pateiktus antrąjį–penktąjį pagrindus, kuriuose jie iš esmės teigė, kad Komisija, pirma, neįrodė, jog prašomų dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų sprendimų priėmimo procesui, ir, antra, padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad nagrinėjamas atskleidimas negali būti pateisinamas. Galiausiai jie nurodė, kad Komisija pažeidė Sutartyse ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintą bendrąjį skaidrumo principą ir pakenkė įgyvendinimo aktų, priimtų pagal Reglamente Nr. 182/2011 nustatytą procedūrą, demokratiniam teisėtumui.

31 Visų pirma, Bendrasis Teismas išnagrinėjo ieškovų pirmojoje instancijoje argumentus, kuriais ginčijamas sprendimas, kuriame numatyta, kad visuose komitologijos procedūrai taikomuose teisės aktuose aiškiai numatytas valstybių narių individualių balsavimo pozicijų konfidencialumas. Skundžiamo sprendimo 68 punkte jis nusprendė, kad tie teisės aktai nebuvo kliūtis Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtintai teisei susipažinti su dokumentais ir savaime negalėjo pagrįsti to, kad buvo rizika rimtai pakenkti Komisijos sprendimų priėmimo procesui.

32 Kelis kartus pateikdamas nuorodą į 2022 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *Pollinis France / Komisija* (T-371/20 ir T-554/20, EU:T:2022:556), Bendrasis Teismas, pirma, skundžiamo sprendimo 59 punkte priminė, kad pagal jurisprudenciją susipažinimo su dokumentais srities Sąjungos teisės aktai negali suteikti institucijai pagrindo iš esmės neleisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su šios institucijos svarstymais, motyvuojant tuo, kad juose yra informacijos, susijusios su valstybių narių atstovų pozicija.

33 Antra, dėl standartinių darbo tvarkos taisyklių, kuriomis Komisija rėmėsi ginčijamame sprendime, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 63 punkte nusprendė, kad pagal tam tikro komiteto darbo tvarkos taisyklių ar standartinių darbo tvarkos taisyklių nuostatas dokumentams, su kuriais prašoma leisti susipažinti, negalima užtikrinti apsaugos, viršijančios tai, kas numatyta Reglamente Nr. 1049/2001.

34 Trečia, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija taip pat klaidingai rėmėsi Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnio 1 dalimi, kad pateisintų atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 67 punkto, nors toje nuostatoje iš tikrųjų numatyta, kad turi būti tvarkomas atitinkamo komiteto procedūrų registras siekiant užregistruoti bendrą balsavimo rezultatą, o ne atskirus valstybių narių balsus, vis dėlto minėta nuostata taikoma tik šio registro turiniui, o ne visuomenės galimybei susipažinti su šių procedūrų dokumentais.

35 Be to, dėl rizikos, kuri, Komisijos nuomone, kyla dėl prašomų dokumentų atskleidimo, ir ypač rizikos, kad vykdant komitologijos procedūrą būtų paveiktas valstybių narių tarpusavio pasitikėjimas, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 73 ir 74 punktuose nusprendė, kad Komisijos nurodytos priežastys yra abstrakčios ir pagrįstos prielaida, kad komitologijos procedūros saugo atskirų valstybių narių pozicijų konfidencialumą, o šią prielaidą Bendrasis Teismas laiko klaidinga.

36 Taigi Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo Komisija atsisakė leisti susipažinti su atskirais valstybių narių atstovų balsais, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, ir nusprendė, kad nereikėjo nagrinėti klausimo, ar buvo viršesnis viešasis interesas, galintis pateisinti prašomų dokumentų atskleidimą, arba klausimo, ar galėjo būti pažeistas skaidrumo principas.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

37 Apeliaciniame skunde Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– atmesti visus ieškinio pagrindus, kuriuos Bendrasis Teismas pripažino pagrįstais,

– priimti byloje galutinį sprendimą

– arba, nepatenkinus tų reikalavimų, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir

– atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą, jeigu byla būtų grąžinta Bendrajam Teismui, arba priteisti iš ieškovų pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas, jei jis priimtų galutinį sprendimą byloje.

38 Ieškovai pirmojoje instancijoje Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą,

– palikti nepakeistą visą skundžiamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Nyderlandų Karalystė, kuriai 2024 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu buvo leista įstoti į bylą palaikyti ieškovų pirmojoje instancijoje reikalavimų, Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą, palikti nepakeistą visą skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

40 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu ieškovai pirmojoje instancijoje Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą, atsižvelgiant į tai, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa,

– priimti galutinį sprendimą nusprendžiant, kad atskiri valstybių narių balsai, išreikšti vykstant komitologijos procedūrai, be išimties turi būti skelbiami viešai, arba

– nepatenkinus tų reikalavimų, grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir

– atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą, jeigu byla būtų grąžinta Bendrajam Teismui, arba priteisti iš ieškovų pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas, jei jis priimtų galutinį sprendimą byloje.

41 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą ir

– priteisti iš ieškovų pirmojoje instancijoje bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

42 Grįsdami priešpriešinį apeliacinį skundą ieškovai pirmojoje instancijoje nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa taikoma šioje byloje, ir prašo panaikinti visą skundžiamą sprendimą.

Šalių argumentai

43 Nurodydami vienintelį pagrindą ieškovai pirmojoje instancijoje tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 35–47 punktuose nusprendė, jog atskiri valstybių narių balsai, kaip antai išreikšti *Scopaff*, turėjo būti laikomi išreikštais vykstant svarstymams ir preliminarioms konsultacijoms, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą. Jie teigia, kad jei būtų pripažinta, jog šie balsai yra tų svarstymų ir preliminarių konsultacijų dalis, tai reikštų, kad tik galutinis tokio proceso, kaip nagrinėjamas šioje byloje, aktas, t. y. šiuo atveju Reglamentas Nr. 2021/468, nepatenka į šios Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatos taikymo sritį.

44 Ieškovų pirmojoje instancijoje teigimu, pirma, šie balsai yra ne laikinos nuomonės, galinčios bet kada pasikeisti, o svarstymų rezultatas. Jie taip pat nėra *Scopaff* ar Komisijos vidaus svarstymų ar preliminarių konsultacijų dalis, nes balsavimas tam tikru klausimu vyksta tik pasibaigus diskusijoms ar svarstymams dėl jo. Vis dėlto Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyti tik svarstymai ar konsultacijos.

45 Antra, kaip matyti iš 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija* (C-506/08 P, EU:C:2011:496), balsai nepriskiriami prie Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytos „vidaus reikmėms skirtų nuomonių“ kategorijos. Jie taip pat nepriskiriami prie tokių nuomonių, kurių atveju būtina, kad atitinkamo komiteto nariai turėtų „mąstymo erdvę“. Atskiri valstybių narių balsai *Scopaff* viduje yra jų suverenumo išraiška ir nėra Komisijos ar šio komiteto „vidaus“ balsai.

46 Trečia, atsižvelgiant į ESS 2 straipsnį, jeigu atskirų valstybių narių per komitologijos procedūrą išreikšti balsai būtų laikomi patenkančiais į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį, būtų keliama grėsmė Sąjungos įgyvendinimo aktų demokratiniam teisėtumui. Europos Sąjungos piliečiai ne tik negalėtų žinoti šių valstybių balsavimo turinio, bet tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, jie taip pat neturėtų galimybės patikrinti sprendimo, priimto per tokią procedūrą, kaip nagrinėjama šioje byloje, teisėtumo.

47 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

48 Kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje daromas aiškus skirtumas atsižvelgiant į tai, ar procedūra pasibaigusi. Viena vertus, pagal šios dalies pirmą pastraipą į šios išimties, susijusios su sprendimų priėmimo proceso apsauga, taikymo sritį patenka vidaus naudojimo dokumentai arba institucijos gauti dokumentai, susiję su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 78 punktas).

49 Kita vertus, pripažinęs, kad, priėmus sprendimą, sprendimų priėmimo proceso apsaugos reikalavimai yra mažesni (2011 m. liepos 21 d. Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 80 punktas), Sąjungos teisės aktų leidėjas tos 3 dalies antroje pastraipoje nustatė griežtas sąlygas, taikomas siekiant remtis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatyta išimtimi. Iš tiesų ši išimtis apima tik tam tikras dokumentų rūšis, t. y. dokumentus, kuriuose pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamos institucijos viduje dalis, ir atsisakymą leisti

susipažinti su tokiais dokumentais gali pateisinti tai, kad atskleidimas „rimtai“ pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 77 punktą).

50 Vis dėlto iš generalinio advokato išvados 58 punkto matyti, kad, kaip jau konstatavo Teisingumo Teismas, ta išimtis taikytina bet kokiems dokumentams, kuriuose pareikšta tokia nuomonė (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija / MyTravel ir Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 93 punktas).

51 Nagrinėjamu atveju iš nuostatų, reglamentuojančių procedūrą, per kurią buvo išreikšti valstybių narių balsai, su kuriais ieškovai pirmojoje instancijoje prašė leisti susipažinti, matyti, kad šių balsų išreiškimas yra nagrinėjamo sprendimų priėmimo proceso etapas ir tie balsai turi būti laikomi vidaus reikmėms skirta nuomone, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų Komisijoje dalis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

52 Konkrečiau kalbant, balsuodamos *Scopaff* valstybės narės pritarė Komisijos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 1925/2006 III priedas, projektui; tas priedas pagal šio reglamento 8 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 3 dalį gali būti iš dalies pakeistas taikant Sprendimo 1999/468 5a straipsnyje reglamentuojamą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

53 Pasibaigus balsavimui šiame komitete, kuris padeda Komisijai pagal Reglamento Nr. 178/2002 58 straipsnį ir Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 1 dalį, ir atsižvelgusi į šio komiteto teigiamą nuomonę, Komisija, remdamasi minėto sprendimo 5a straipsnio 3 dalies a punktu, šį reglamento projektą pateikė Parlamentui ir Tarybai tikrinti.

54 Taigi, kaip skundžiamo sprendimo 43 punkte teisingai konstatavo Bendrasis Teismas, ieškovų pirmojoje instancijoje prašyme nurodyti balsai, kuriais remdamasis atitinkamas komitetas pateikia nuomonę prieš Komisijai pateikiant reglamento projektą Parlamentui ir Tarybai, yra „nuomonė“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, kuri savaime negali būti laikoma galutiniu nagrinėjamo sprendimų priėmimo proceso rezultatu.

55 Iš tiesų, pirma, kaip iš esmės pažymėjo generalinis advokatas išvados 62 punkte, nė viena Reglamento Nr. 1049/2001 nuostata neleidžia į šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį neįtraukti dokumentų, kuriuos, nors nevadinamus „nuomonėmis“, turi atitinkama institucija, kurie skirti vidaus reikmėms ir yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų tos institucijos viduje dalis. Taigi, kadangi neginčytina, kad balsais, su kuriais prašo susipažinti ieškovai pirmojoje instancijoje, išreikštos nuomonės, kurias valstybės narės pateikė *Scopaff* dėl priemonių, kurių Komisija ketino imtis siekdama iš dalies pakeisti Reglamento Nr. 1925/2006 III priedą, jie turi būti laikomi nuomonėmis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

56 Antra, iš Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 3 ir 4 dalių matyti, kad teigiama ar neigiama atitinkamo komiteto, šiuo atveju *Scopaff*, nuomonė po jį sudarančių valstybių narių atstovų balsavimo nėra veiksnys, leidžiantis nustatyti, ar Komisijos numatytos priemonės bus priimtos, nes ši institucija bet kuriuo atveju privalo pateikti pasiūlymą dėl priemonių Parlamentui ir Tarybai, neatsižvelgdama į šio komiteto pateiktos nuomonės turinį.

57 Žinoma, pagal Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 3 dalį, jei Komisijos numatytos priemonės, kaip šiuo atveju, atitinka komiteto nuomonę, Komisija „nedelsdama pateikia“ priemonių projektą Parlamentui ir Tarybai tikrinti. Vis dėlto, priešingai, nei, atrodo, teigia ieškovai pirmojoje instancijoje, šios nuostatos formuluotė negali daryti poveikio, atsižvelgiant į tai, kokią nuomonę pateikė atitinkamas komitetas, nei šio komiteto, kuris pagal šio 5a straipsnio 1 dalį padeda Komisijai, statusui, nei šiame komitete valstybių narių išreikštų balsų pobūdžiui. Taigi niekaip negalima laikyti, kad vien šie balsai lemia tai, kad priimamas reglamentas, kuriuo padaromi daliniai pakeitimai, kaip antai nagrinėjamu atveju Reglamentas Nr. 2021/468.

58 Šių argumentų negali paneigti ieškovų pirmojoje instancijoje argumentai, išdėstyti šio sprendimo 46 punkte. Iš tiesų tai, kad valstybių narių balsai, išreikšti per tokį procesą, kaip šioje byloje Komisijos nurodytas sprendimų priėmimo procesas, patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį, nereiškia, kad Sąjungos piliečiams apskritai būtų trukdoma sužinoti, kaip balsuota, ir dėl to negali būti laikoma, kad tai kelia grėsmę Sąjungos įgyvendinimo aktų demokratiniam teisėtumui. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal šią nuostatą galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalis, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

59 Vis dėlto reikia priminti, kad, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 67 punkte, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio a punktą, siejamą su jo 4 konstatuojamąja dalimi, juo siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę susipažinimo su institucijų dokumentais teisę. Nors, žinoma, šiai teisei taikomi, net jei dokumentai parengti institucijai vykdant savo, kaip teisės aktų leidėjos, veiklą, tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo ar privataus intereso pagrindais, jeigu išimtimis nukrypstama nuo kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais principo, jos turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (šiuo klausimu žr. 2025 m. sausio 16 d. Sprendimo *Komisija / Pollinis France*, C-726/22 P, EU:C:2025:17, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

60 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti vienintelį ieškovų pirmojoje instancijoje nurodytą pagrindą, taigi ir visą priešpriešinį apeliacinį skundą.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

61 Savo apeliacinį skundą Komisija grindžia dviem pagrindais, susijusiais su tuo, kad, pirma, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad komitologijai taikomas teisinis pagrindas nebuvo reikšmingas nagrinėjant klausimą, ar prašomų dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų šios institucijos sprendimų priėmimo procesui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, ir, antra, tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atlikdamas vertinimą bendrai nevertino visų reikšmingų veiksnių.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

62 Apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą sudaro dvi dalys.

63 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimo atsižvelgiant į kitas sektorines normas, tiesiogiai nesusijusias su galimybe susipažinti su dokumentais, principą ir taip pažeidė pareigą motyvuoti.

64 Remdamasi konkrečiai skundžiamo sprendimo 64 ir 67 punktais Komisija mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnio 1 dalis ir standartinių darbo tvarkos taisyklių 10 straipsnio 2 dalis neturėjo reikšmės galimybės susipažinti su dokumentais srityje. Šios nuostatos yra reikšmingos taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatytą išimtį ir į jas turėjo būti atsižvelgta analizuojant, ar yra grėsmė šios institucijos sprendimų priėmimo procesui. Grįsdama šiuos teiginius Komisija remiasi 2010 m. birželio 29 d. Sprendimu *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376, 58 ir 59 punktai), 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimu *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 79 ir paskesni punktai), 2012 m. birželio 28 d. Sprendimu *Komisija / Agrofert Holding* (C-477/10 P, EU:C:2012:394) ir 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimu *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 59–64 punktai).

65 Atsižvelgdama į šiuos sprendimus Komisija teigia, kad tai, kad komitologijos taisyklėse numatyta, jog pagal šias taisykles vykdytų svarstymų santraukose turi būti nurodyti balsavimo rezultatai, nenurodant atskirų narių pozicijų, yra viena iš svarbių „objektyvių priežasčių“, į kurias reikia atsižvelgti konkrečiai vertinant su atskirais balsais susijusių dokumentų konfidencialumą. Kadangi Bendrasis Teismas nepaaiškino priežasčių, dėl kurių nukrypo nuo pirmesniame šio sprendimo punkte minėtų sprendimų, Komisija mano, kad jis taip pat pažeidė pareigą motyvuoti.

66 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino standartinių darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnį. Nurodydama konkrečiai skundžiamo sprendimo 66 ir 67 punktus ji iš esmės teigia, kad jei nebūtų tinkamai atsižvelgiama į komitologijos taisykles, jos netektų prasmės. Vis dėlto Bendrojo Teismo pateiktas standartinių darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnio aiškinimas neatitinka šio straipsnio ir šių taisyklių 10 straipsnio 2 dalies formuluočių, nes šios dvi nuostatos atspindi valstybių narių išreikštų atskirų pozicijų jautrų pobūdį.

67 Iš kartu aiškinamų šių nuostatų, taip pat Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnio, į kurį daroma nuoroda standartinių darbo tvarkos taisyklių 10 straipsnio 2 dalyje, nuostatų aiškiai matyti, kad atskiros atitinkamo komiteto narių pozicijos ir šiems nariams perduoti dokumentai laikomi turinčiais jautrios informacijos. Šiuo klausimu Komisija pabrėžia skirtumą tarp, viena vertus, standartinių darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnio 2 dalies, kuri suformuluota besąlygiškai, ir, kita vertus, šio 13 straipsnio 3 dalies, kurioje aiškiai nurodytos išimtys, susijusios su dokumentais, kuriais pasikeičiama su trečiųjų šalių atstovais komitologijos komitetuose. Nors Komisija pripažįsta, kad „pagrindinis principas yra skaidrumas“, ji mano, kad iš šio skirtumo ir Reglamento Nr. 182/2011 nuostatų matyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino „svarstymams“, vykstantiems per komiteto procedūrą, ir atskiroms šių komitetų narių pozicijoms užtikrinti didesnę apsaugą. Šių taisyklių negalima netaikyti vien dėl to, kad dokumentai, kuriais keičiamasi per komitologijos procedūras, patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį.

68 Be to, remdamasi skundžiamo sprendimo 63 punktu Komisija teigia, kad teisės normos, kaip antai SESV 339 straipsnis, nėra *lex specialis*, leidžiantis nukrypti nuo Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų reikalavimų, bet į jas turėtų būti galima ir privaloma atsižvelgti jį taikant, nes minėtame reglamente iš anksto ir *in abstracto* nenustatytas konkretus Sąjungos veiklai taikomas

skaidrumo lygis ir neribojamos įvairios teisinės ir faktinės aplinkybės, į kurias gali būti atsižvelgta siekiant *in concreto* įrodyti, kad dokumento atskleidimas gali pakenkti interesams, kurie gali būti saugomi pagal jo 4 straipsnį.

69 Galiausiai Komisija tvirtina, kad dėl tų pačių, kaip ir šio sprendimo 66–68 punktuose nurodytos, priežasčių Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 73–76 punktuose nusprendė, kad Komisija rėmėsi abstrakčiais motyvais, susijusiais apskritai su valstybių narių bendradarbiavimo per komitologijos procedūras išsaugojimu.

70 Ieškovai pirmojoje instancijoje, palaikomi Nyderlandų Karalystės, nesutinka su šiais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

71 Abiejose pirmojo pagrindo dalyse, kurias reikia nagrinėti kartu, Komisija iš esmės ginčija, pirma, Bendrojo Teismo pateiktą Reglamento Nr. 182/2011 ir standartinių darbo tvarkos taisyklių nuostatų aiškinimą. Ši institucija teigia, kad šiose nuostatose užtikrinamas tokio komiteto, kaip *Scopaff*, darbo konfidencialumas ir ypač valstybių narių šiame komitete pareikštų nuomonių konfidencialumas. Kita vertus, Komisija ginčija Bendrojo Teismo nustatytą šių nuostatų ir Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatų sąsają.

72 Šiais argumentais Komisija iš esmės prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad šiuo atveju egzistuoja bendroji konfidencialumo prezumpcija, taigi kad neatskleidžiami tam tikri dokumentai, susiję su komitologijos procedūromis, ypač dokumentai, susiję su atskirų valstybių narių pozicijomis, išreikštomis vykstant tokių komitetų, kaip *Scopaff*, darbui.

73 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją atsisakymui leisti susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu pagrįsti iš principo nepakanka to, kad dokumentas yra susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje minima veikla. Atitinkama institucija privalo pateikti ir paaiškinimus, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai pakenkti šiame straipsnyje numatyta išimtimi, kuria ji remiasi, saugomam interesui (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 53 punktą ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

74 Teisingumo Teismas konstatavo, kad šiuo klausimu atitinkamai Sąjungos institucijai iš principo leidžiama remtis kai kurių kategorijų dokumentams taikomomis bendrosiomis prezumpcijomis, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi prašymams atskleisti tokio paties pobūdžio dokumentus (2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 65 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

75 Vis dėlto bendrosios prezumpcijos dėl naujos kategorijos dokumentų pripažinimas reiškia, kad pirmiausia buvo įrodyta, jog pagrįstai galima numatyti, kad į tą kategoriją patenkančio dokumento atskleidimas iš tikrųjų galėtų pakenkti pagal aptariamą išimtį saugomam interesui. Be to, bendrosios prezumpcijos, kurios yra atitinkamos Sąjungos institucijos pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieną dokumentą, dėl kurio pateiktas prašymas suteikti prieigą, ir apskritai kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su Sąjungos institucijų turimais dokumentais principo išimtis, turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai (2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 80 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

76 Esant tokiai situacijai bendrosios prezumpcijos, kad tam tikro pobūdžio dokumentų atskleidimas iš principo pakenktų kurio nors iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų interesų apsaugai, pripažinimas leidžia atitinkamai institucijai nagrinėti bendro pobūdžio prašymą ir atitinkamai į jį atsakyti (2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

77 Nagrinėjamu atveju, visų pirma, kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 67 punkte, Reglamento Nr. 182/2011 9 straipsnio 2 dalyje, siejamoje su šio reglamento 19 punktu, patikslinta, kad teisė susipažinti su dokumentais, patenkančiais į šio reglamento taikymo sritį, įgyvendinama laikantis Reglamento Nr. 1049/2001. Šiuo klausimu, kaip matyti iš to paties skundžiamo sprendimo punkto, Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnio 1 dalis, kurioje tik nurodyta informacija, kuri turi būti įtraukta į tokio komiteto, kaip *Scopaff*, procedūrų registrą, neturi reikšmės, nes šioje nuostatoje nėra jokios specialios taisyklės dėl galimybės susipažinti su šia informacija ar kitais dokumentais.

78 Antra, kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 63–68 punktuose, standartinių darbo tvarkos taisyklių nuostatų taip pat negalima aiškinti taip, kad pagal jas visuomenei neleidžiama susipažinti su atskiromis valstybių narių pozicijomis. Konkrečiai kalbant, tai, kad šių taisyklių 10 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog komitetų procedūrų suvestinėje ataskaitoje šios atskiros pozicijos neminimos, kaip to sprendimo 64 punkte teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas, niekaip negali iš anksto nulemti, pateikus prašymą, galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais, kuriuose išdėstytos šios atskiros pozicijos. Minėtų taisyklių 13 straipsnyje yra nuostatų, aiškiai reglamentuojančių šio reglamento ir Reglamento Nr. 1049/2001 santykį. Šio 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad Komisija prašymus leisti susipažinti su komiteto dokumentais be išimties nagrinėja pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

79 Žinoma, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 66 punkte, minėto 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad komiteto „diskusijos“ yra konfidencialios. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad to paties straipsnio 3 dalyje, pagal kurią komiteto nariams, ekspertams ir trečiųjų šalių atstovams pateiktiems dokumentams taikoma Reglamente Nr. 1049/2001 numatyta tvarka, nepaisant jų konfidencialumo, nenumatyta jokia išimtis.

80 Bet kuriuo atveju standartinių darbo tvarkos taisyklių, kurios pagal Reglamento Nr. 182/2011 9 straipsnio 1 dalį yra Komisijos, „pasikonsultav[usios] su valstybėmis narėmis“, „priimtas“ ir „paskelbtas“ tekstas, 13 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad atitiktų Reglamentą Nr. 1049/2001, kuriuo, kaip priminta šio sprendimo 59 punkte, Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino kuo platesnės galimybės susipažinti su Sąjungos institucijų dokumentais principą.

81 Tuo remiantis, darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 67 ir 68 punktuose Bendrasis Teismas, paisydamas pareigos motyvuoti, teisingai nusprendė, kad teisės normos, susijusios su komitologijos procedūromis, savaime negalėjo sudaryti kliūčių iš Reglamento Nr. 1049/2001 kylančiai teisei susipažinti su dokumentais ir savo ruožtu negalėjo leisti Komisijai remtis rimtu pakenkimu jos sprendimų priėmimo procesui.

82 Komisijos šiuo klausimu nurodyta jurisprudencija šiuo atveju neturi reikšmės.

83 Pirma, 2010 m. birželio 29 d. Sprendime *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376) Teisingumo Teismas konstatavo, kad bendrąsias prezumpcijas, kaip antai nurodytas šio sprendimo 74 punkte, gali lemti valstybės pagalbos kontrolės procedūroms taikomi teisės aktai ir jurisprudencija, susijusi su teise susipažinti su jomis susijusios administracinės bylos

dokumentais. Kaip Teisingumo Teismas konstatavo to sprendimo 56 punkte, 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 659/1999, nustatančiame išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), taikytame byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, nebuvo numatyta suinteresuotųjų asmenų „teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais“ vykstant valstybės pagalbos kontrolės procedūrai. Tačiau taip nėra nei Reglamento Nr. 182/2011, nei standartinių darbo tvarkos taisyklių, kuriose, kaip matyti iš šio sprendimo 77 ir 78 punktų, aiškiai arba iš esmės daroma nuoroda į Reglamente Nr. 1049/2001 numatytą galimybės susipažinti su dokumentais tvarką, atveju.

84 Antra, argumentai, analogiški išdėstytiesiems pirmesniame punkte minėtame sprendime, kaip Teisingumo Teismas nurodė 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Agrofert Holding* (C-477/10 P, EU:C:2012:394) 59 punkte, taikytini koncentracijų tarp įmonių kontrolės procedūros srityje. To sprendimo 62 punkte konstatuota, kad bendro pobūdžio galimybė pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 susipažinti su dokumentais, kuriais per tokią procedūrą pasikeitė Komisija ir pranešančios arba trečiosios šalys, gali kelti pavojų pusiausvyrai, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė užtikrinti reglamentu dėl koncentracijų kontrolės, tarp, pirma, atitinkamų įmonių pareigos pateikti Komisijai galbūt slaptą komercinę informaciją, kad ši galėtų įvertinti planuojamos koncentracijos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, didesnės apsaugos garantijos, siejamos su profesine paslaptimi ar verslo paslaptimi, kuri numatyta dėl tokios Komisijai perduotos informacijos. Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 91 punkte, negali būti laikoma, kad standartinės darbo tvarkos taisyklės yra Sąjungos teisės aktų leidėjo pasiektos pusiausvyros, skirtos komiteto procedūros komitetų darbui apsaugoti, rezultatas.

85 Trečia, 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendime *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738) Teisingumo Teismas pripažino, kad egzistuoja bendroji prezumpcija, kaip antai nurodyta šio sprendimo 74 punkte, dėl dokumentų, susijusių su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo. Iš to pirmojo sprendimo 59 straipsnio matyti, kad Sąjungos teisėje nenumatyta privataus asmens teisė susipažinti su tokios procedūros medžiaga, net jeigu procedūra buvo pradėta dėl šio asmens skundo. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju neturi reikšmės argumentai, kaip antai nurodytieji to pirmojo sprendimo 63 punkte, kuriuose konkrečiai nurodomos pasekmės, kurių galėtų turėti tokios bylos dokumentų atskleidimas procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo eigai.

86 Ketvirta, komitologijos procedūroms taikomų teisės aktų taip pat negalima lyginti su taisyklėmis, reglamentuojančiomis vykstant teismo procesui institucijos pateiktų pareiškimų atskleidimą. Pagal jurisprudenciją tretiesiems asmenims nenumatyta teisė susipažinti su Teisingumo Teismui vykstant procesui pateiktais pareiškimais (2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. / API ir Komisija*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 99 punktas).

87 Galiausiai jurisprudencija, kuria Komisija remiasi grįsdama savo argumentus, negali būti taikoma šioje byloje, atsižvelgiant į ypatingą procedūros, su kuria susiję prašomi dokumentai, pobūdį.

88 Šiuo klausimu, kaip matyti iš Reglamento Nr. 182/2011 2 straipsnio 2 dalies a punkto, komitetai, kaip antai *Scopaff*, padeda Komisijai, be kita ko, vykstant visuotinai taikomų įgyvendinimo aktų priėmimo procedūrai. Be to, pagal Sprendimo 1999/468 7a konstatuojamąją dalį šioje byloje taikoma reguliavimo procedūra su tikrinimu turi leisti abiem teisės aktų leidybos institucijoms atlikti kontrolę prieš priimant priemones, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti neesmines pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimto akto nuostatas.

89 Todėl nagrinėjant Komisijos argumentus reikia atsižvelgti į Reglamento Nr. 1049/2001 antroje konstatuojamojoje dalyje nurodytus didesnio skaidrumo privalumus, t. y. aktyvesnį piliečių dalyvavimą priimant sprendimus ir didesnį administracijos teisėtumą, veiksmingumą ir atskaitingumą piliečiams demokratinėje sistemoje (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 45 punktas).

90 Nors šie sumetimai ypač svarbūs, kai Sąjungos institucijos veikia kaip teisės aktų leidėjos (2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Švedija ir Turco / Taryba*, C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46 punktas), jie taip pat svarbūs, kai Komisija įgyvendina savo įgaliojimus per visuotinai taikomų įgyvendinimo aktų priėmimo procedūrą, kaip antai reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 1925/2006 III priedas, projekto rengimo procedūrą; tie aktai, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 100 punkte, gali daryti poveikį visiems Sąjungos piliečiams.

91 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

92 Apeliacinio skundo antrąjį pagrindą sudaro dvi dalys.

93 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje Komisija priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis pažeidė savo pareigą motyvuoti ir neišsamiai įvertino motyvus, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas.

94 Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas tame ginčijamame sprendime išdėstytus motyvus suskirstė į dvi kategorijas, t. y. motyvus, susijusius su „atskira valstybių narių pozicija komitologijos procedūrose“, nagrinėtus skundžiamo sprendimo 54–69 punktuose, ir motyvus, susijusius su „valstybių narių bendradarbiavimu per komitologijos procedūrą“, nagrinėtus šio sprendimo 70–76 punktuose. Bendrasis Teismas neišnagrinėjo atitinkamų dokumentų atskleidimo rizikos, atsižvelgdamas į ESS 4 straipsnio 3 dalyje numatytą lojalaus bendradarbiavimo principą. O ši nuostata galėtų pateisinti konfidencialios informacijos neatskleidimą, jeigu jos atskleidimas galėtų pakenkti teisėkūros procesui.

95 Be to, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad Reglamento Nr. 2021/468 priėmimo procesas nebuvo visiškai užbaigtas, o tai yra esminis veiksnys, rodantis, kad „negalima atmesti galimybės, jog Komisija turės atnaujinti svarstymus prieš [jo] galutinį priėmimą <…>“. Todėl Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti ir „neišsamiai įvertino [ginčijamame] sprendime Komisijos pateiktus argumentus“.

96 Antrojo pagrindo antroje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas bendrai neįvertino aplinkybių, nurodytų šiai institucijai vertinant, ar yra rizika rimtai pakenkti ginčijamame sprendime nurodytam sprendimų priėmimo procesui.

97 Ieškovai pirmojoje instancijoje nesutinka su šiais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

98 Abiejose antrojo pagrindo dalyse, kurias reikia nagrinėti kartu, Komisija iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad vertindamas, ar buvo rizika rimtai pakenkti šios institucijos sprendimų priėmimo procesui, jis neatliko bendro jos pateiktų įrodymų vertinimo. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas nusprendė, kad yra nereikšmingos ESS 4 straipsnio 3 dalis ir komitologijos taisyklės, susijusios su komitetų, kaip antai *Scopaff*, darbo konfidencialumu. Be to, tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti.

99 Kaip matyti iš šio sprendimo 73 ir 74 punktų, išskyrus atvejus, kai Teisingumo Teismas pripažįsta bendrąją tam tikros kategorijos dokumentų neatskleidimo prezumpciją, Sąjungos institucijos privalo individualiai ir konkrečiai išnagrinėti kiekvieną iš pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 prašomų dokumentų ir pateikti konkrečių paaiškinimų dėl rizikos pakenkti jų nurodytam sprendimų priėmimo procesui, todėl negali apsiriboti abstrakčiais ir bendro pobūdžio motyvais, kad pateisintų šių dokumentų neatskleidimą.

100 Tačiau, kaip matyti iš argumentų, pateiktų nagrinėjant šio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą, prielaida, kuria rėmėsi Komisija ginčijamame sprendime, t. y. kad teisės normomis, susijusiomis su komitologijos procedūromis, saugomas atskirų valstybių narių pozicijų konfidencialumas, kiek tai susiję su bet kokiu prašymu leisti susipažinti su dokumentais, yra klaidinga.

101 Atsižvelgiant į šias išvadas, nė vienas Komisijos antrajame pagrinde nurodytas argumentas negali paneigti skundžiamo sprendimo 73 punkto, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas abstrakčiais motyvais, susijusiais su valstybių narių bendradarbiavimo per visas komitologijos procedūras išsaugojimu.

102 Tai taikoma, be kita ko, ir Komisijos nurodytai aplinkybei, kad Bendrasis Teismas kaip savarankiško argumento nenagrinėjo argumento, kurį ji pateikė remdamasi ESS 4 straipsnio 3 dalimi, kuria jis bet kuriuo atveju aiškiai rėmėsi skundžiamo sprendimo 72 punkte. Iš tiesų to sprendimo 73 ir 74 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, o Komisija šiame apeliaciniame skunde to neginčijo, kad ginčijamame sprendime nurodytos neigiamos pasekmės, kiek tai susiję su valstybių narių bendradarbiavimu, neturėjo jokio konkretaus ryšio su ypatingomis nagrinėjamo sprendimų priėmimo proceso aplinkybėmis, nes šios neigiamos pasekmės grindžiamos prielaida, kad komitologijos procedūros saugo atskirų valstybių narių pozicijų konfidencialumą visų prašymų leisti susipažinti su dokumentais atžvilgiu, o ši prielaida, kaip priminta šio sprendimo 100 punkte, yra klaidinga.

103 Tas pats pasakytina ir apie Komisijos teiginius, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į komitologijos taisykles dėl procedūrų, kaip antai nagrinėjamoji, konfidencialumo. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 68 ir 69 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors teisės normos, susijusios su komitologijos procedūromis, negali nei sudaryti kliūčių Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtintai teisei susipažinti su dokumentais, nei lemti to, kad Komisija teigtų, jog kyla rizika rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procesui vien dėl šių normų taikymo, tai visiškai netrukdo šiai institucijai tinkamai pagrįstais atvejais atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais, kaip antai šioje byloje prašomais dokumentais, jeigu jų atskleidimas galėtų konkrečiai pakenkti interesams, saugomiems šio reglamento 4 straipsnyje numatytų išimčių. O Komisija netvirtina, kad ginčijamame sprendime pateikė konkrečių įrodymų, galinčių patvirtinti tokios rizikos buvimą, kiek tai susiję su atitinkamu sprendimų priėmimo procesu.

104 Be to, nors Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas ginčijamame sprendime pateiktus motyvus klaidingai skirstė į dvi kategorijas, reikia konstatuoti, kad ši institucija nepaaiškina nei to, kodėl Bendrasis Teismas neatsižvelgė į visas šioje byloje reikšmingas aplinkybes, nei priežasčių, dėl kurių kitoks šių motyvų nagrinėjimo metodas būtų lėmęs kitokį rezultatą.

105 Tokiomis aplinkybėmis Komisija taip pat negali teigti, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti.

106 Galiausiai reikia atmesti Komisijos argumentą, kad Bendrasis Teismas neišnagrinėjo aplinkybės, jog Reglamento Nr. 2021/468 priėmimo procesas nebuvo visiškai užbaigtas; ši aplinkybė, Komisijos teigimu, išplaukia iš ginčijamo sprendimo.

107 Iš tiesų, viena vertus, reikia konstatuoti, kad, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 25 punkto ir rezoliucinės dalies matyti, jog tame ginčijamame sprendime Komisija, kuri savo apeliaciniame skunde nenurodo iškraipymo šiuo klausimu, rėmėsi Reglamento
Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, o ne šios dalies pirma pastraipa, susijusia su tebevykstančio sprendimų priėmimo proceso apsauga. Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 114 punkte, kadangi Komisija remiasi šia antra pastraipa, ji negali remtis tariamu proceso neužbaigimu teigdama, kad prašomų dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų jos sprendimų priėmimo procesui.

108 Antra, bet kuriuo atveju Reglamentas Nr. 2021/468 buvo priimtas 2021 m. kovo 18 d., t. y. prieš priimant ginčijamą sprendimą tų pačių metų balandžio 7 d. Taigi negalima teigti, kad priimant šį sprendimą šio reglamento priėmimo procesas nebuvo visiškai užbaigtas.

109 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, taigi reikia atmesti ir visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

110 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

111 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

112 Kadangi Komisijos pagrindinis apeliacinis skundas atmestas, o ieškovai pirmojoje instancijoje reikalavo priteisti iš šios institucijos bylinėjimosi išlaidas, ji turi padengti su pagrindiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

113 Kadangi ieškovų pirmojoje instancijoje priešpriešinis apeliacinis atmestas, o Komisija reikalavo priteisti iš jų bylinėjimosi išlaidas, jie turi padengti su priešpriešiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

114 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

115 Todėl Nyderlandų Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti pagrindinį ir priepriešinį apeliacinius skundus.**

2. **Europos Komisija padengia su pagrindiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.**

3. ***Covington & Burling LLP*** **ir Bart Van Vooren padengia su priešpriešiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Nyderlandų Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.